

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Državni zbor.

Državnega zbora zasedanje pomika se proti koncu. Poročati nam je na kratko o zadnjih dveh sejah, iz katerih hočemo zabeležiti važnejše stvari na kratko. V 43. seji odgovoril je trgovinski minister Bacquehem na interpelacijo posl. Eksnerja in Steinwenderja glede poskušanj o varnosti železnih mostov. Stori se je vse, kar je potrebno, da se zjamči varnost občinstva. Vsacih šest let najmanj se imajo vršiti periodične preiskave in poskušnje, vsako leto dvakrat pa še posebna pregledovanja. Pri državnih železnicah so že l. 1886 se pregledali vsi mostovi. Južna železnica je od l. 1888 temeljito pregledala in podkrepila nad 440 železnih mostov. Pri 254 pa se bodo še to leto dovršila dotična dela. Pri državnih železnicah se je podkrepilo 1126 železnih mostov. Velike vsote so stavljene v proračun za taka dela.

Pri poglavji „državne železnice“ govoril je posl. Burgstaller ter poudarjal potrebo, da se Trstu da boljša železniška zveza ter da se dodela Rudolfova železnica in se jo zveže z drugimi državnimi progami. Govorili so potem razni poslanci, priporočujoč nekatere lokalne železnice, vsak za svojo deželo, kar je le bolj lokalnega pomena.

Trgovinski minister Bacquehem odgovarjal je v daljšem govoru raznim govornikom in je posebno razlagal stališče vlade, ki ima načelo, da se ne bode dala več nobena železniška koncesija, ako ne bode imela vlada merodajnega upliva na odločitev tarifov. Pri sedanjih železnicah, ki so v privatnih rokah, pa se mora ozir jemati na obstoječe pogodbe. Državne železnice, kjer so konkurenčne, pač uplivajo tudi na tarife privatnih železnic, v lokalnem prometu pa ne morejo storiti tega. Sekcijski načelnik pl. Witteck govoril je o tarifih in o težavah, katere je premagati, ker državne železnice še nimajo sklenjenega železniškega omrežja, nego so na mnogih važnih krajih pretrgane. Predsednik generalnega vodstva državnih železnic baron Czedik govoril je precej obširno o raznih strokah prometa na državnih železnicah. Zadnjih 10 let izdalo se je nad 20 do 30 milijonov goldinarjev na državnih železnicah za povečanje kolodvorov, nabavo novih

voz itd. Omenjal je tudi jezikovnega uprašanja ter poudarjal, da se stori tudi v tem oziru vse, da se ustreže opravičenim željam raznih narodov.

Posl. Kaizl govori o železniški politiki vlade ter obžaluje, da se poddržavljevanje ne nadaljuje, kakor bi bilo železi. Kritikuje vladno predlogo glede Dunavskega parobrodnega društva ter pravi, da ne bode zabranila propada družbe. Dalje želi, da bi se uprava državnih železnic decentralizovala, ker ni lahko iz jednega samega mesta upravljati železniško mrežo, obsegajočo kakih 7000 kilometrov.

Glavni govornik je bil dr. Herbst, ki je omenjal potrebo lokalnih železnic za nekatere kraje na Češkem, kjer se je prebivalstvo izdatno znižalo. Take železnice se dobro izplačujejo. Potem govori o Dunajski mestni železnici, katere zgradbo toplo zagovarja. Vse točke, o katerih se je obravnavalo, so se vsprejele z dotičnimi resolucijami in s tem je bil rešen etat trgovinskega ministerstva.

Poročilo železniškega odseka o mejnarodnem sporazumljenju o tovrnem prometu na železnicah, ki se je sklenilo v Bernu v Švici l. 1890, se vzame na znanje in dotični zakon potrdi v tretjem čitanju. Istotako se potrdi zakon o poddržavljenju gališke nadvojvoda Albrehtove železnice, o zgradbi nekaterih novih poštah in telegrafnih poslopij (mejnjimi tudi za Ljubljano) in za regulacijo Mure na Štajerskem, ki se vsi sprejmo v drugem in tretjem čitanju.

Posl. Vašaty interpeloval je justičnega ministra zaradi nekaterih jezikovnih nedostatkov pri čeških sodiščih.

V 44. seji odgovoril je justični minister grof Schönborn mej drugim tudi na interpelacijo poslanca dr. Gessmana o pogostih konfiskacijah antiliberalnih časnikov. Sklicuje se na svoj odlok od 18. januarja t. l., s katerim je dal navodila državnim pravnikom, kako postopati. Sicer pa ima zadnjo besedo pristojno sodišče.

Potem je bila na vrsti vladna predloga o melioracijskem fondu. Na pritožbe posl. Formanka, da se na Češkem premalo zgodi za melioracijske namene, odgovoril je poljedelski minister grof Falkenhayn ter skušal zagovarjati vladno, ki je n. pr. za železnice na Češkem storila več nego drugod.

Tudi zemljiški davek uredil se je ugodno. Poslanec Adamek je proti državnemu melioracijskemu fondu, ker bi deželni fondi potrebam posamičnih dežel bolje ustrezali. Tudi Rutovski je mnenja, da bi avtonomija v tem oziru dosegla več uspehov. Zakon se je vsprejel potem v drugem in tretjem čitanju. Pri proračunu istega zaklada za 1891. l. govoril je poslanec Morre o propadu kmetskega stanu in malega obrtništva. Že nad 30 let govori se o tem. Kmeti stan se je spridel, stare poštenosti v mnogih krajih ni več najti. Za kmeta treba je skrbeti, če ne razširil se bode socijalizem v narod in v vojsko in to se bode čutilo, če se zdaj neče poslušati svaril.

Posl. Povše poudarjal je potrebo, da se izvedejo za Kranjsko potrebna kulturna dela. Hudo urniki in povodnji na Ljubljanskem barji delajo velikanske škode. Na Krasu bilo je lanske leto hudo pomankanje vode, kateremu je nekoliko odpomogla južna železnica. Nasvetuje, naj se napravijo potrebni vodnjaki. Treba je podpirati živinorejo posebno v kranjskih planinskih krajih in konjerejo. Trtna uš pokončala je mnogo vinogradov, obubožano ljudstvo izseljuje se v Ameriko. Treba je, da vlada pomaga, da se dajejo ljudem ameriške trte in posojila, da mogó nasaditi opustošene vinograde. Kranjska dežela zaupa poljedelskemu ministru, da bode jemal ozir na najpotrebnejše kulturne zadeve dežele, ki ima v rudniku Idrijskem zaklad za državo, da tudi ona postane deležna onih obljub, ki so izrečene v prestolnem govoru.

Govorili so še razni govorniki, ter poudarjali manj ali več splošne ali lokalne razmere kmetskega stanu in uzroke njegovega propadanja na kar je odgovoril minister Falkenhayn v daljšem govoru. Potem se je pretrgala obravnava in sklenila seja.

Borba Šentjakobske občine v Rožni dolini za slovensko ljudsko šolo.

(Po ulogah krajnega šolskega sveta, občinskega načelnštva in odlokih šolskih oblastev.)

(Dalje.)

Sedaj je bil deželni šolski svet zopet v zasedbi. Tedanji okrajni glavar Praxmarer imel je sedaj pokazati svojo pri mnogih prilikah izkušeno

LISTEK.

Kapitan.

(Ruski spisal Andr. Lvovič. Poslovenil —n.)

Po poti se pomika druga lovska stotnija. Mrak nastaja. Vojaki so trudni, ker vojna, za boga, vendar ni šala. Korakajo, toda niso dobre volje. Vsak misli na kaj: jeden na dom, drugi... tretji... četrti... le žalostne misli. A kolikor bolj žalosten je vojak, toliko težje hodi.

Na čelu stotnije stopa visok, močan, plavalas mož, — to je stotnijski vodja, kapitan Nikolaj Romanovič Hoven. Na strani stopajo mlaji častniki in se razgovarjajo tiho.

— Zakaj smo vendar danes tako otožni? obrne se vodja in se nasmeja. — Dajte, mladeniči, zapojte!...

— Se nam ne poljubi, Vaše blagorodje, odgovori jeden izmej vojakov.

— Ah, se ne poljubi! Tudi meni samemu ne, toda predramite se! Zapojte! No Lelifontov, začnite! reče in prime šaljivo za rokav mladega pevc.

Da bi se še sedaj zdržal, ko ga poveljnik

tako milo gleda?!... „Res je dobra duša naš kapitan!“ mu je nekaj govorilo v srci.

— Bratje, zapojmo, gospod kapitan želi!

In pesem je zadonela.

Od nekod se začuje streljanje in glasovi gosli, vidijo se že plesalci, igralci in šaljivci. Gre druga lovska stotnija — gre, o Bog, pa poje, in mračnost obrazov je izginila kakor bi pala v zemljo.

— Tako, tako, moja draga deca! naučuje jih Nikolaj Romanovič, ko je stopil s častniki iz srede vojakov, smejoč se dobrovoljno in sam po malem pojoč. Nikolaj Romanovič ni imel posluha za petje, toda tem bolje so peli njegovi častniki. Ko so ti peli, je Nikolaj Romanovič molče poslušal in se zamislil. Vojakom se je srce najedenkrat razžarilo. Bili so vsi veseli. Častniki so malo da ne popokali smeja.

— No junaki, predno pridemo na določeno mesto, hočem vam napraviti zabavo, spregovori Nikolaj Romanovič.

Bili smo takrat v Moldaviji. Hodili smo in hodili, pa se tukaj ali tam ustavili za par dnij.

Tako smo tudi sedaj pretrgali pohod, da si počijemo tri dni.

Nikolaj Romanovič je nakupil moldavskega vina (vino je v Moldaviji veliko boljše kakor pri nas vodka), naročil godce in zbral pevce iz vsega sela na velikem, zelenem travniku. Vse selo oživi. Moldavci so bili na prvi mah prepadeni in zlovoljni, pa so se kmalu umirili.

Za pol ure se napolni celi travnik s selskimi dekleti in z vojniki — in rajanje se začne. Toda kako rajanje! Resnico govorim, če rečem, da bi se na svatovščini kedo bolje imel.

— Samo pazite, da se ne opijete, pripomni Nikolaj Romanovič vojakom, — ker drugače bode pela palica!

Vojaki so se zasmejali; vedeli so, da kapitan ne pusti tepsti, a reče zato, da jih ostraši.

— Ne bomo se, ne bomo se, Vaše blagorodje; če se pa le kaj zgodi, bomo skrbeli, da nikdo nič ne opazi.

In tako so se zabavali, veselili, si popolnem odpočili in nadaljevali pot.

Veselo gredo lovci, saj jim je lahko pri srci, ker je Nikolaj Romanovič četi vodja. Pa kaj mislite? Na celem potu ni nobeden postal žalosten.

— Ej, ali te ni sram, da pešaš, poglej, kako kapitan neprestanu z nami vred stopa, ti pa ne bi!

zgovernost in preobrniti tudi Št. Jakobčane, ki na germanizirajočih zavodov blaginje neso hoteli verovati. Na 20. dan novembra 1889 napovedal je v Št. Jakobu komisijon, h kateremu bi imeli priti vsi posestniki in posestnice. Od 198 posestnikov prišlo jih je 154; 44 bilo jih je zadržanih. Gosp. okrajni glavar Praxmarer pride v spremstvu g. okrajnega šolskega nadzornika Wisiaka in g. Zimek-a člana okrajnega šolskega sveta in paše Rožeškega, govori zborovalcem na dolgo o nujni potrebi znanja nemščine in o škodi, ki bi nastala, ko bi se šola Šentjakobska uravnala po občinskega zastopa želji. Ker je mislil, da je zborovalce pridobil na svojo stran, pričel je glasovanje. Da bi takoj iz početka dobil ugoden govor, uprašal je najprej neko žensko, kakšno šolo bi želela: nemško ali slovensko. Na g. okr. glavarja nemalo nevoljo izjavila se je žena za slovensko šolo. Temu vzgledu sledilo je 154 družih; le 19 posestnikov, ki so pa skoro vsi bili pod poveljstvom omenjenega g. Zimka, izreklo se je za nemško šolo. Ker se je število 19 celo g. okrajnemu glavarju zdelo premajhno, da bi se iz njega napravila „velika večina prebivalstva“, prišel je na gotovo čudno misel, da je onih 44 glasov, ki iz raznih uzrokov neso prišli h komisijonu, ne da bi jih uprašal, štel za nemško šolo.

Po tem sijajnem neuspehu zatekel se je deželni šolski svet k deželnemu odboru na pomoč in čez skoro 12 mesecev peticijo občinskega zastopa Šentjakobskega rešil tako:

„Deželni šolski svet ukrenil je z ukazom z dne 25. maja 1890, št. 489, da se peticiji občinskega zastopa Šentjakobskega v Rožni dolini z dne 30. junija 1889, št. 458, ki slove:

„Visoki deželni šolski svet naj razveljavi vse naredbe, kar jih je bilo izdanih, da se ima poučevati v nemškem jeziku in naj odredi, da ima na ljudski šoli Šentjakobski slovenski jezik biti izključni učni jezik, nemščine pa naj se uče oni otroci, katerih zakoniti zastopniki žele, da se njih otroci nemški uče, še le počenši z drugim razredom po dve uri, v tretjem razredu pa po tri ure na teden, nadalje naj zaukaže, da ima nova odredba takoj biti veljavna,“

ne ugodí in to iz nastopnih nagibov: Po določbah § 6. ljudskošolskega zakona z dne 14. maja 1869 odločuje ob učenem jeziku in o poučevanju otrok v drugem deželnem jeziku, zaslišavši one ki šolo vzdržujejo, v mejah po zakonih določenih deželno šolsko oblastvo.

Mej faktorje, vzdržujoče šolo, spadajo pa selške občine in dežela; prve glede stvarnih potrebščin za ljudsko šolo, poslednja gledé osebnih potreščin za ljudsko in gledé vseh potrebščin za meščanske šole.

Visoki c. kr. deželni šolski svet se je torej po zakonu zmatral vezanega, da je tudi drugaga, šolo vzdržujočega faktorja pouprašal, odobruje li nameravano premembo jezikovne uravnave na ljudski šoli Šentjakobski v Rožni dolini. Koroški deželni odbor je kot izvršujoč organ deželnega

kara jeden družega, — greh je, prijatelj, če bi se valjal po bolniški postelji.

Nikolaj Romanovič ni nikoli zajahal konja in nikoli zapustil svoje stotnije. Hodil je pred njo s svojimi častniki; s svojimi vojaki je ležal in ustajal. Vzglede sicer ni bil velik, toda posledice so bile velike.

— Kaj je tebi junak? Utrudil si se? No, čakaj, prijel ti bom puško, reče Nikolaj Romanovič.

— Bog obvaruj, Vaše blagorodje! In vojak koraka dalje, napenjajoč vse svoje moči, da ne zastane za tovariši.

Tako je torej bilo v tej stotnji, ne pregreška, ne graje, ne kazni ni trebalo. Živeli so vsi kakor jeden mož.

* * *

— Da, da, ali kako mu bomo to povrnilo? so govorili vojaki mej seboj.

A Nikolaj Romanovič ni nikdar mislil na kako zahvalo. On je svoje vojake ljubil brez sebičnosti, tem bolj, ker ni mislil na to, da bi si pridobil njihova srca. Toda zgodilo se je samo po sebi, da se je bil vsak korak omilil i njegovim tovarišem i prostim vojakom.

— Res je simpatičen človek naš Nikola, govorili so častniki.

— Res je dober naš kapitan, govorili so prostaki, — pod takim kapitanom smrt v boji ni težka.

(Dalje prih.)

zboru z noto z dne 15. februarja 1890, šte. 460, visokemu c. kr. deželnemu šolskemu svetu odgovoril tako:

Deželni odbor pred vsem konstatuje, da je peticija z dejanjskimi razmerami v tem v nasprotstvu, da v spodnjih štirih razredih ni nemščina učni jezik, kakor se trdi, ampak slovenščina. Ker so se sedaj obstoječe naprave o svojem času določile v soglasji s prebivalstvom (vsled česar je sklicavanje na član 13. drž. osnovnih zakonov izključeno) in ker so se doslej gledé pouka otrok najboljše obnesle, bi se premembi šolskih naprav le tedaj moglo pritrditi, ko bi se razmere, v katerih so nastale, popolnoma predručile. Nikakor bi se pa za tako premembo ne mogle zmatrati merodajnimi želje občinskega zastopa, ki se menja vsaka tri leta, ali pa umetno narejeno narodno gibanje. *) Tako, in sicer lokalno gibanje pa je v tem slučaju, kar je že iz tega razvidno, da ima na dveh šolah v Št. Jakobu in Podgorji, ki sta v isti selski občini, imata torej iste potrebe in pogoje obstanka, na jedni — v Podgorji ostati dosedanja naprava, ker jo je prebivalstvo priznalo prikladno, dočim se za drugo (Št. Jakob) hoče dokazati, da je sedanja naprava popolnoma nerabljiva, nepedagogiška in škodljiva.

*) Po tej logiki bi tudi želje vsacih šest let menjajočega se deželnega in državnega zbora ne bile merodajne. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 14. julija.

Iz državnega zbora.

Kakor poročajo Dunajski listi, bode poslaniška zbornica baje končala dne 17. t. m. svoje zasedanje, ker bode do tačas končana budgetna debata in ne pridejo nobene večje predloge več na dnevni red. V zadnji seji je zbornica dovolila povišanje melioracijskega zaklada od 500.000 na 750.000 gld. in sicer po kratki debati. Na polji, za katero je namenjen ta fond, je mnogo še storiti, zatorej je povišanje tega fonda bilo prav umestno.

Pogodba o avstró-ogerski drž. železnici.

Pogodbo o vsprejemu avstro-ogerske državne železnice v državno last podpisala sta včeraj ministra Baross in Weckerle in pa direktor Taussig.

Poljska akademija v Krakovu

izvolila je srbskega poslanca v Carigradu Stojana Novakovića dejanskim svojim članom namesto pokojnega Miklošiča.

Ogri na deželni razstavi v Pragi.

Ogersko deželno kulturno društvo priredilo bode poseben vlak za korporativno udeležbo pri češki deželni razstavi v Pragi. Češka kmetijska družba v Pragi volila je poseben odbor, ki bode vsprejel in pozdravil ogerske goste in priredil primerne slavnosti njim na čast.

Knez črnogorski na Dunaji.

Knez Nikita, ki se je mudil jeden dan na Dunaji, posetil je ministra vnanjih zadev grofa Kalnokya v palači ministerstva in se delj časa pogovarjal z njim. Potem se je podal v Heidelberg, kjer je, kakor znano, bolna njegova soproga kneginja Milena.

Vnanje države.

Belčevi morilci.

Iz Sofije se poroča naslednja fantastična vest. Neznane osebe napisale so na nagrobni spomenik umorjenega ministra Belčeva: „Odpusti nam, merili smo na Stambulova, a zadeli smo Tebe namestu njega. V drugič ga ne bomo več zgrešili. Stambulov naj nikar ne išče krivcev, ker jih je mnogo. Tvoji žalujoti morilci.“ Kakor rečeno nam se ta zadeva, ki jo posnamemo nemškim listom, zdi nekoliko fantastična, akopram je resnično, kar pripoveduje o umoru ministra, ki je padel kot žrtev namestu Stambulova, kateremu je veljal napad.

Nemci na Ruskem.

Dva južnoruska okrajna zastopa ali zemstva uložila sta peticije do vlade, v katerih se prosí, da se omeji kolikor mogoče naseljevanje nemških kolonistov in nakupovanje zemljišč v južni Rusiji.

Nemški socijalisti.

Te dni imeli so Berolinski socijalni demokrati shod, katerega se je udeležilo 4000 oseb. Volili so se trije odposlanci za kongres v Bruselji, kateri pripadajo stranki frakcije državnih poslancev. Debata bila je precej burna in je Bebel pobijal opozicijo „mladih“, ki so bili zastopani po Wernerji in Baginskem. Velika večina navzočih izrekla se je za Bebelja, vender je bila opozicija mladih precej živahna in tudi po številu bili so dobro zastopani, da se bode treba ozirati nanje.

Delavsko uprašanje.

Angleški poslanec Chamberlain podal se bode po končanem zasedanju parlamenta za nekaj časa

na Nemško, da prouči uprašanje zavarovanje za precej dobro starost, katero se je na Nemškem že razvilo.

Poras Parnellove stranke.

Parnell bil je precej gotov, da bode izvoljen njegov kandidat Kettle v Carlowu. Izjavil se je sam, da je to okraj, kjer ima najboljša upanja za zmago. V prvih svojih govorih je bil tako gotov svoje zmage, da je izrekel, da se hoče podvreči tej razsodbi. Trikrat propadel je že prej mogočni vodja, odkar se je razcepila njegova stranka: V Kilkenyu, v Sligu in adaj v Carlowu. Celu njegovi nasprotniki mislili so, da bode zmagal v Carlowu. Katoliška duhovščina delala je odločno proti Parnellu, ker so škofje se izjavili proti njemu, kakor smo že naznanili.

Tajnik Blaine.

Kakor poroča francoski list „Rebublic“ je severnoameriški državni tajnik Blaine jako nevarno bolan. Že dalj časa ne more ničesar zaužiti. Šest zdravnikov ga zdravi.

V Meksiki vre.

Iz Meksike se poroča, da se tam pripravlja nekaj ter da v kratkem utegne buktniti ustanek. Nabralo se je že veliko orožja in streliva v glavnih mestih republike. Tako se posnema iz necega privatnega pisma visokostojječega uradnika v Meksiki.

Dopisi.

Iz litjskega okraja 12. julija. [Izv. dop.]

Našega okraja učiteljstvo imelo je svojo uradno konferenco dne 8. t. m. v Litiji. Okrajni g. šolski nadzornik J. Bezljaj začetkom zborovanja vse prav srčno pozdravi ter svojim namestnikom imenuje šmartinskega nadučitelja g. Adlešiča. Perovodjema se volita z vsklikom g. Čampa in g. Mežan. O stanji šol je poročal dokaj obširno g. nadzornik. Zbranemu učiteljstvu je kazal, kako naj pri pouku postopa, da bodo uspehi povsem povoljni. O napredku se je izrazil pohvalno. Uradni spisi so bili večinoma v redu. Šolskega vrta nema še 8 šol. Podrobnejše opazke šolskega nadzornika spadajo v šolske liste.

Gosp. učitelj Iv. Kremžar poročal je o točki: „Pouk in vzgoja“ v ljudski šoli sedanjim razmeram prav prikladno. Razgovora o tem ni bilo. Nasprotno se je pa prav živahna debata razvnela pri naslednji točki: „Stvarna in slovnična razprava berilne vaje „Hvaležni rejenec“, katero je obravnaval nadučitelj g. Jeglič. V marsičem se neso strinjali gg.: Razpotnik, Čerin, Bartelj in Zajec.

Temu je sledilo: „Poročilo podrobnih učnih načrtov za realije“ (nadaljevanje in dopolnilo minolega leta). Za čtveterorazrednice je poročal g. Adlešič, za trirazrednice g. Škrbinc in za jednorazrednice g. Svetina. Pri poročilu za trirazrednice sta dodajala svoja mnenja gg. Gros in Čerin.

V knjižničnem odboru so ostali stari odborniki, ravno tako v stalnem odboru. Zanimljiva in poučljiva bila je volitev dveh odposlancev v deželno konferencijo. Volilo se je trikrat. Prvikrat dobé jednako število glasov gg.: Ravnika, Škrbinc in Zajec; pri drugi volitvi zmaga samo g. Ravnika, pri ožji pa g. Škrbinc.

Na to g. nadzornik konferencijo zaključí s trikratnim „slava“-klicem na presvetlega vladarja. Za uzorno voditev konferencije se v imenu učiteljstva g. nadzorniku zahvali g. Zajec.

Skupni obed smo letos imeli na željo večine učiteljstva na „Pošti“, kjer se je slišala marsikatera napitnica.

Takoj po kosilu imelo je „Litjsko učiteljsko društvo“ svoj drugi občni zbor. Predsednik g. Ravnika prisotno učiteljstvo v krepkih besedah pozdravlja, nauduševajoč je za mlado društvo, da mu ostane zvesto ter je podpira v vsakem oziru. Omenja, da je društvo že v prvem letu svojega obstanka marsikaj koristnega storilo. Po pričetem potu hoče i dalje hoditi ter vedno le za blagor šole in učiteljstva delovati; po tem takem bode društvo gotovo svoj namen doseglo.

O društvenem delovanju v minolem letu poročal je jako obširno in temeljito g. tajnik Adlešič. Gospica učiteljica Podkrajšekova nam je poročala o dohodkih in troških. Domače razumnništvo pri tej priliki prosimo, da bi našemu društvu pristopalo kot podporniki. Letnina znaša 1 gld. Ker ima društvo blag namen, upamo, da nas bodo šolski prijatelji podpirali.

V društveno vodstvo (odbor) za prihodnje leto volili so se stari odborniki; le namesto gospice Podkrajšekove, ki letos izstopi iz službe, volila

se je šmartinska učiteljica gospica Demšar. Odhajajoči gospici Podkrajšek pak izrekamo za kolegialnost v vsakem oziru, kakor tudi za naklonjenost našemu društvu iskreno zahvalo.

Odbor je sestavljen tako-le: Gosp. Ravnikar, predsednik; g. Adlešič, podpredsednik in tajnik; gospica Demšar, blagajničarica; g. Bartelj, pevovalja; kot odborniki so pa gg.: Kovač, Škrbinc in Zajec. Gosp. predsednik se končno učitelstvu zahvali v imenu odbora za izkazano zaupanje, prosi ga, da društvu ohrani dozdano naklonjenost ter drugi občni zbor zaključi s trikratnim „živio“ in „slava“ na presvetlega cesarja. Gosp. Škrbinc izreka zahvalo g. predsedniku za spretno vodstvo našega društva, kakor za krepko potezanje za učiteljske pravice pri letošnji glavni skupščini „Zveze učiteljskih društev“ v Trstu, kar so vsi živahno odobraval. S tem je bilo končano glavno zborovanje „Litijskega učiteljskega društva“.

Iz Begunj na Gorenjskem 11. julija [Izv. dop.] Naša kmetijska podružnica priredila je dne 5. julija v prostorih g. Janše v Begunjah veselico s tombolo v korist svoji blagajni za napravo kmetijskega orodja. Podružnica obstoji še le malo časa, osnovala se je dne 5. aprila t. l., a vender šteje že zdaj nad 40 udov, dasi ni bilo pred 1/2 letom še nobenega uda iz Begunjske fare pri c. kr. kmetijski družbi. Razvidi se iz tega, da se more pri naših kmetovalcih z dobro, poučno besedo marsikaj storiti; jelo se je tudi naše ljudstvo probujati in napredovati.

Na dan osnovanja podružnice prišel je bil v našo sredo tudi velespoštovani gospod G. Pirc. Z živo besedo je poučil zbrane kmetovalce o namenu podružnice, kako mora ta delovati, da bodo nje udi imeli pravo korist od nje itd., potem je govoril g. tajnik prav zanimivo o živinoreji. — Dasi je bil govor precej obširen, zdel se je zbranim kmetovalcem le kratek, še ure naprej bi bili pazljivo poslušali gospoda govornika. Gotovo je njegova beseda padla na rodovitna tla. Gospod tajnik pridobil si je s svojim izvrstnim predavanjem, s svojo prijazno besedo spoštovanje in zaupanje naših kmetovalcev. Da, celo taki, ki niso prej zaupali, da bi znal gospod kaj pametnega za kmeta povedati, priznali so, kako prav je govoril, kako vsestransko izveden je v kmetijstvu gospod Pirc.

Da bi podružnica mogla tem lažje uspešno delovati, priredila je na zgoraj navedeni dan veselico s tombolo. Prišel je tudi ta dan na prošnjo odborovo gospod tajnik Pirc, ter je imel lep govor o sadjarstvu, kar je pripomoglo, da je bila naša veselica še mnogobrojeje obiskana. Ljudstva, večinoma kmetskega, bilo je zelo veliko zbranega, da so bili vsi prostori napolnjeni. S svojim prihodom so nas počastili tudi sosedni Tržičanje in Radovljčanje. Iz Radovljice je bilo prišlo tudi pevsko društvo „Triglav“, katero nam je zapelo pod vodstvom gospoda pevovodje J. Piankega nekaj prav lepih pesmij. Žal, da so bili gospodje pevci prehitro odšli.

Tombola se je podružnici prav dobro obnesla, z darom 10 gld. nečega neimenovanega gospoda imela je okolu 100 gld. dohodkov. Stroški za veselico oziroma za tombolo so bili majhni, ker je dobilo podružnično predstojništvo dobitke večinoma podarjene od domačih udov, deloma je gospa Janšova blagohotno posredovala, da smo dobili nekaj dobitkov celo iz Ljubljane in Tržiča. Dobitki bili so večji del kmetijsko-gospodarska orodja. Srčna hvala vsem onim, ki so kaj darovali za dobitke k tomboli, hvala vsem onim, ki so pripomogli, da je imela tako lep uspeh prva podružnična veselica.

„Matica Slovenska“.

LXXXIX. odborova seja v sredo dne 8. julija 1891. Navzočni: J. Marn (predsednik); Bartel A., Koblar A., Kržič A., dr. Lampe Fr., dr. Lesar J., Pleteršnik M., dr. Požar L., Senekovič A., dr. Starč J., Šubie I., dr. Tavčar I., Tomšič I., Wiesthaler Fr. in dr. Zupanec J. (odborniki); Lah E. (zapisnikar). Skupaj 17.

Predsednik pozdravi navzočne, pove, zakaj se prične današnja seja nekoliko pozneje in prečita prošnjo odbora „Pisateljskega podpornega društva“, „Matica“ naj bi dovolila iz Bleiweisovega spominskega zaklada kak prispevek k pokritju stroškov za spominsko ploščo. Ker „Matica“ ta zaklad le hrani in ker bi smel z njim razpolagati le dotični odbor za javni ali stalni spomenik v Ljubljani, sprejme se soglasno nasvet pričujočega njegovega predsednika, g. dr. Jerneja Zupanca, da se odboru „Pis. podpornega društva“ v tem zmislu odgovori.

Vabilu k slavnosti odkritja spominske plošče na dan 12. julija se je „Matica“ odzvala s tem, da se je izvolilo njeno zastopništvo ad hoc.

Ponudba prof. Bezenška v Plovdivu, „Matica“ naj bi založila II. natis njegove „Slovenske stenografije“, sprejme se v načelu; vender je treba od pisatelja zvedeti poprej njegove pogoje; knjigo naj tako uravna, da jo bode moglo ministerstvo potrditi za šolsko knjigo; tudi morata po opravi nemu redu „Slov. Matic“ rokopis pregledati in priporočiti vsaj dva presojevalca pred natiskovanjem.

Poljske povesti „Z ognjem in mečem“ ima sedaj „Matica“ na ogled dva prevoda. V oceni ju imajo presojevalci, katerim je na razpolaganje tudi prvovrnik; sklepalo pa se bo o osodi omenjenih prevodov še le v prihodnji odborovi seji, najbrž meseca oktobra.

Stvarna poprava II. natisa Pokorny-Tuškevega „Prirodopisa rastlinstva“ se ima pospešiti. Ker pa ni upanja, da izide III. natis še o pravem času za II. tečaj prihodnjega šolskega leta, se predsedništvo pooblasti, da na primeren način o svojem času skuša pridobiti od knjigotržcev in slovenskih rodoljubov zadostno število iztisov te knjige bodisi v dar, bodisi v prodaj, ali pa v poznejšo zameno s III. natisom.

Sestavek o fotografiji se ima po nasvetu presojevalcev vrniti, ker je „Matica“ spis iz te stroke šele pred dvema letoma v „Letopisu“ objavila in je po njem večinoma zložen ponujani sestavek.

Ko se reši na to neprijetna zadeva z Blaznikovo tiskarno in določi odgovor na prošnjo I. mestne deške šole za društvene knjige, pride na vrsto volitev „Slov. Matic“ upravnštva. Predsedništvo prevzame starosta g. dr. Jernej Zupanec.

Po nasvetu ravnatelja Senekoviča, ki ob kratkem omeni zasluge sedanjega predsednika za „Matico“, potrdi odbor g. kanonika J. Marna vnovič per acclamationem za predsednika.

Kanonik J. Marn, ki prevzame zopet predsedništvo, se zahvali za izkazano zaupanje, poprosi, naj gospodje odborniki podpirajo ga tudi v prihodnje na korist slovenskemu narodu, ter nasvetuje, naj se prav tako soglasno potrdijo tudi dosedanji upravitelji. Le na mesto bivšega blagajnika, ki se je vsled bolehnosti odpovedal odborništvu, naj stopi g. dr. Josip Starč.

Nasvet predsednikov se soglasno sprejme. Blagajnik dr. J. Starč se zahvali za zaupanje in pravi, da mu bo častna naloga upravljati „Slov. Matic“ zaklad ter skrbeti za to, da se pošteno pomnožuje.

Novoizvoljeni blagajnik je prevzel v petek 10. dne t. m. v pričo predsednika, tajnika in ključarjev društveno blagajnico, kar bodi o tej priliki še jedenkrat povedano članom, poverjenikom društvenim in sploh slovenskemu občinstvu zaradi nakaznic, denarnih pisem itd., katera naj se blagovolé odslej njemu pošiljati.

Upravištvo „Matic“ Slovenske“ v novi sestavi je bilo v slovenskih dnevnikih že objavljeno.

Po nasvetu g. dr. J. Zupanca se ima poslati g. Robiču za njegov marljivi trud, ki ga je imel z „Matico“ kot blagajnik in hišni upravitelj, iz odbora pismena zahvala.

Vsled poziva predsednikovega poročajo še za pisnikar, urednik „Letopisa“ in pa korektor Vrhovčeve knjige o stanju natiskanja letošnjih društvenih knjig, ki se sme zvati ugodno in je torej upati, da izidejo o pravem času. (Konec prih.)

Domače stvari.

— (Stalni mestni zdravstveni svet) zboroval je dne 8. t. m. ter posvetoval se o važnih zdravstvo meščanov zadevajočih predlogih. Prav obširna bila je razprava o predmetu, bi li bila nameravana nova tovarna za izdelovanje žveplene kisline — katero hoče ustanoviti tukajšnja tvrdka tik že obstoječe tovarne za lim — škodljiva Ljubljanskemu prebivalstvu v zdravstvenem oziru in ne bi li morda ona tudi škodovala poljedelcem v okolici. Vsled temeljitega, vse kemične procedure pri izdelovanji žveplene kisline pretresujočega poročila mestnega fizika, dalje vsled neprijetnih skušenj ne le na Kranjskem, ampak tudi v družih deželah, izrekel se je stalni zdravstveni svet zaradi bližine mesta sploh in bližine velikih zavodov, n. pr. vojašnice, bolnice za silo, nove deželne bolnice itd., proti ustanovitvi tovarne ter priporoča mestnemu magistratu iz zdravstvenih ozir, da prošnjo odkloni.

V drugi vrsti pečal se je stalni zdravstveni svet z desinfekcijo po kužnih boleznih sploh in z načinom desinficiranja. O tem predmetu poročal je obširno dr. Fran Zupanec. Nasvete njegove, — pripraviti stalni desinfekcijski zavod, v katerem naj se desinficirajo vse tega potrebne tvarine po najnovejših skušnjah, v ta namen sezidati majhno poslopje, pri katerem se ima na jedni strani oddati okužena tvarina, na drugi od prve popolnoma ločeni strani pa izročiti očiščena tvarina, končno za to opravilo zahtevati od premožnih strank majhno odškodnino, od ubogih pa nič, — vsprejel je zdravstveni stalni svet soglasno, ter bode priporočal ustanovitev takega zavoda občinskemu svetu.

— (Naš slavní rojak, gosp. Davorin Jenko) prišel je iz Belegrada na počitnice, katere bode užival na svojem posestvu v Cerkljah na Gorenjskem.

— (Naša rojakinja, gospodična Ivana Kobilca) bila je v Parizu, kakor smo že javili, sijajno odlikovana. Največji uspeh dosegla je s svojo sliko „En Été“, na katerej so osebe v naravni velikosti in izredno plastično slikane in je solčni soj tako izborni pogojen, da je slika na prvi pogled pridobila gledalce. List „Journal illustré“ priobčil je lesorez te slike, časopisi „Le Radical“, „Journal des Debats“, „Le Siècle“, „Le Temps“ in „La France“ pa jako laskavo pišejo o naši rojakinji in njenih umotvorih.

— (Za učiteljski tečaj na Dunaji) so dobili podpore od deželnega odbora in kranjske hranilnice gg.: Armich (Ljubljana), Bregar (Kranjskagora), Feticch-Frankheim (Knežak), Furlan (Ljubljana), Javoršek (Šiška), Josin (Postojina), Levstek (Idrija), Lunček, Novak (Idrija), Rant (Trata), Trošt (Ig), Vrbič (Sodražica), Zavrl (Stopiče). Mnogo jih želi, da bi tako odpotovali, da bi prišli v nedeljo 19. t. m. popoldne na Dunaj, da bi torej šli iz Ljubljane dne 18. t. m. po noči.

— (Umrli) je v nedeljo po noči gosp. Fran Rizzi, sodiški pristav v Ljubljani in c. in kr. nadporočnik izven službe, v 43. letu dōbe svoje.

— (Glas iz mej občinstva.) Z Rimske ceste doposlala se nam je pritožba, da je ondu redkokada videti kacega redarja, dasi bi bil zelo potreben, ker razposajeni fantalini po noči ondu razgrajajo in nočni mir kalé. Zlasti preteklo nedeljo po noči bilo je vse jako nemirno, polno vriskanja in upitja.

— (Posetitalijanskega brodovja.) Iz Spleta se poroča, da je tamošnjemu občinskemu uradu došlo naznanilo, da namerava oddelek italijanskega vojnega brodovja, ki se nahaja zdaj v Benetkah, posetiti Reko, Zader, Splet in Gravozo.

— (Z Jesenic na Gorenjskem) se nam piše: Obrtne družbe kranjske višjega uradnika, strastnega Prusa, ki se je poleg pruske arogance odlikoval tudi s skrajno surovostjo, odpeljali so te dni uklenenega v Kranjskogoro zaradi hudodelstva proti pravosti. Krutega Prusa, ki je z delavci neusmiljeno ravnal in jih pretepaval, nihče ne obžaluje, pač pa so globoko obžalovati nedorasle žrtve njegove nenravne strasti, katerih je baje bilo 14. Rečeni Prus se je še le pred poldrugim letom oženil. Žena njegova odpeljala se je v nedeljo domov, v Prusijo.

— (Telovadno društvo „Sokol“ v Zagorji za Savo) priredi v nedeljo dne 26. t. m. izlet na Trojano in Št. Gotard s sledečim vsporedom: 1.) Odhod iz Zagorja ob 5. uri zjutraj. 2.) Ob 10. uri se udeleži sv. maše v Št. Gotardu. 3.) Ob 1. uri obed v gostilni gospoda Konška na Trojanah. 4.) Telovadba i prosta zabava.

— (V Ormoži) zaprli so za 14 dnij vse razrede ljudske šole, ker se mej šolsko mladino silno širi oslovski kašelj in je v osmih dneh zbolelo do 90 otrok.

— (Grozna toča) razsajala je po mnogih krajih Hrvatske. Najhujše je bilo v Bušetini. Do 80 hiš je razdejanih, toča pobila je pet konj, dve kravi, več prašičev in koz, tudi dve osebi bili sta težko ranjeni. Škoda je izredno velika.

— (Dnevni red občnega zbora učiteljskega društva za šolski okraj „Rudolfovo“) v sredo 29. julija 1891 ob 2. uri popoldne v krčmi gospoda Josipa Sorca (Štambur) v Kandiji: 1.) Pozdrav predsednikov. 2.) Tajnikovo poročilo o društvenem delovanji. 3.) Blagajnikovo poročilo o društvenem premoženji. 4.) Uplačevanje

društvenine za leto 1891. 5.) Določitev društvenine za leto 1892. 6.) Volitev novega društvenega odbora in treh pregledovalcev računa. 7.) Razgovor o nagrobnem spominku gospoda tovariša in pravega člana Jakoba Ancelja. 8.) Razni nasveti, katere naj gospodje člani vsaj do 28. t. m. društvenemu tajniku naznani. K obilni udeležbi vabi tudi vse šolske prijatelje — učitelje odbor.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Atene 13. julija. Kralj odpotoval v Aix-les-Bains, od koder pojde v Kodanj.

Pariz 13. julija. Carnot otvoril danes mej naudušenimi klici prebivalstva novo „Avenue de la Republique“. Ko se je Carnot mimo večje množice vozil, prodiral je najbrže blazen človek vojaški kordon in ustrelil z revolverjem v zrak, rekoč: on hoče pokazati, da so še bastilje, katere treba razdejati.

Pariz 13. julija. Pri železniški nezgodi na severnem kolodvoru ranjena dama je umrla. Dve drugi osebi sta težko ranjeni, do 15 je poškodovanih, jeden voz zdrobljen. Nesreča je nastala po nepaznosti nekega služnika.

Toulon 13. julija. Vojnega brodovja današnji manevar, ki se je vršil ob krasnem vremenu, predstavljal naskok na pristanišče Toulonsko. Nad 60 ladij udeleževalo se je napada. Vojaški atešaji Avstro-Ogerske, Nemčije, Rumunske, Turčije in drugih držav bili so pri manevaru prisotni. Mnogi mej njimi izrekli so se jako pohvalno o francoskem brodovju.

Melbourne 13. julija. Vsled dolgotrajnega deževja reka Jarajara izstopila. Mesto preplavljeno, železniški promet ustavljen. Blizu tisoč oseb brez strehe.

Dunaj 14. julija. V včerajšnji seji kluba konservativcev porabili zastopniki vseh treh klubovih skupin priliko, da so poudarjali skupnost vseh treh skupin. Mnogobrojno zbrani klubovi člani priredili načelniku Hohenwartu navdušeno ovacijo, za katero se je poslednji zahvalil obetajoč, da se bode tudi v bodoče klubu na čelu kolikor možno poganjal za izpeljavo njegovih načel.

Budimpešta 14. julija. Zbornica poslancev sklenila s 188 proti 88 glasom, da se takoj preide v specialno debato o upravni predlogi.

Karlovi Vari 14. julija. Odhod princa Ferdinanda izvršil se je popolnoma po programu. Princ ide, kakor prvotno določeno, nadaljevat zdravljenje v Bad Gastein, kjer ostane blizu tri tedne.

London 14. julija. Nemški cesar mej velikanskimi ovacijami zvečer odpotoval v Edinburg.

Razne vesti.

* (Rusi in Praška razstava.) Iz Peterburga poroča se češkim listom, da se je sestavil odbor večinoma iz časnika ter prosil oblastva, da se dovoli velik skupen izlet k razstavi v Prago. Tudi v Moskvi osnoval se je enak odbor.

* (Skušnje z novimi topovi.) V Bolgariji imeli so nedavno poskušnje z novimi hitro streljajočimi topovi tvrde Gruson iz Magdeburga. Od 30 na tarči označenih po 2 metra vsaksebi stoječih vojaških glav, bilo je 14 zadetih od krogelj in šrapnelovih koscev. Drugo tarčo, predstavljajočo dva poljska topa zadelo je 25 strelcev na daljavo 1800 metrov. Tudi poskušnje na določene daljave obnesle so se izborni glede naglosti streljanja in gotovosti s katero se je zadelo vselej. Vojni minister izrazil je trdki svojo popolno zadovoljnost.

* (Iz železniškega vagona padla.) Mej vožnjo padla sta blizu Liegnitza v Šleziji iz kupeja, katerega vrata so se nenadoma odprle, gospa Löserjeva in njen šestletni sin. Sin je bil takoj mrtev, gospa je težko poškodovana.

* (Rojen na Berezini.) Iz Pariza se javlja, da je prišel tam 77letni starček imenom Tomas iz Corbignya (Nievre) v finančno ministerstvo, da dvigne svojo letno plačo 2500 frankov, ki se mu je dovolila, ker je rojen na Berezini, kakor svedoči njegov rojstveni list. Njegova mati šla je s svojim soprogom, častnikom cesarske garde, na Rusko in je porodila isti dan, ko se je francoska vojska pomikala nazaj čez Berezino mej gromenjem ruskih topov in pušk. Oče in mati bila sta mu ubita. Novorojenca vzeli so saboj kazaki in pozneje skrbela je zanj ruska vlada. Ko pa je postal polnoleten, potoval je v domovino svojih roditeljev, ter dal konstatovati svojo francosko narodnost.

Zahvala.

Nepozabljiva ostala bode naši rodbini dne 12. t. m. prirejena slavnost v spomin pokojnega nam očeta. Iskreno se v imenu vseh sorodnikov zahvaljujem osobito čestitemu odboru „Pisateljskega društva“, slavnostnemu govorniku, deželnemu poslancu gospodu Luki Svetcu, „Ljubljanskemu Sokolu“, „Slavcu“, deputacijam čitalnic, bralnih in sokolskih društev, vrli naši mladini, zastopnikom akademičnih društev „Triglava“ in „Hrvatske“ ter vsem udeležencem, ki so od daleč in iz bližine prihiteli ter se pri tej priliki zopet spominjali domoljubnega delovanja pokojnega očeta. Srčna hvala tudi za mnogobrojne brzojave in čestitke.

Dr. Karol vit. Bleiweis-Trsteniški.

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo pri protinskih in revmatičnih boleznih, ranah in ulesih. — Cena steklenici 90 kr. — Vsak dan razpošilja po pošt-nem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 3 (4—9)

Anatherinova ustna voda in zobni prašek ohrani usta, krepeča čeljustno meso ter odpravlja slabo sapo iz ust.

Jedna steklenica ustne vode velja 40 kr.; jedna škatlja zobnega praška 20 kr.; 12 steklenic 4 gld.; 12 škatelj samo 2 gld. (81—87)

Lekarna Piccoli, „pri angelju“, v Ljubljani, Dunajska cesta. Naročila se izvršujejo z obratno pošto proti povzetju zneska.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

13. julija.

Pri **Mallci**: Handl, Steiner z Dunaja. — Vitez Kohn, Selan iz Pulja. — Cora, Paulin, pl. Tahayo iz Trsta. — Ploj iz Žužemberka. — Thoman, Hofman iz Kočevja. — Pl. Langer, pl. Schintner iz Novega mesta. — Stepanek iz Brna.

Pri **Slonu**: Dr. Ponfick, Schiessl, Becker z Dunaja. — Strudelhof, Schwarzkopf, Alič, Kovačič, Adamič, Pitti iz Trsta. — Eisner z Reke. — Sjecherle iz Gorice. — Mottony iz Bistrice. — Dereani iz Žužemberka.

Pri **bavarskem dvoru**: Srnc iz Kranja. — Dolenc iz Trsta. — Stanic iz Gorice. — Hönigman iz Kočevja. Pri **avstrijskem cesarju**: Rupnik, Treven iz Idrije. — Pekiret iz Iglave. — Premrov z Ubelskega.

Umrl so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

10. julija: Ivan Juvančič, trgovski pomočnik, 37 let, jetika.

11. julija: Valentin Hlebajna, delavec, 52 let, sarcomatosis. — Marija Naglič, delavka, 38 let, febris septica puerperalis.

12. julija: Franja Sterle, delavčeva žena, 45 let, jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
13. julija	7. zjutraj	737.4 mm.	12.8° C	sl. zah.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	736.5 mm.	21.6° C	sl. svz.	jasno	
	9. zvečer	736.9 mm.	16.0° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura 16.8°, za 2.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 14. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	92.90	92.15
Srebrna renta	92.85	92.75
Zlata renta	111.15	111.15
5% marčna renta	103.—	103.10
Akcije narodne banke	1034.—	1031.—
Kreditne akcije	296.75	296.—
London	117.45	117.50
Srebro	—	—
Napol.	9.32	9.33
C. kr. cekini	5.58	5.57
Nemške marke	57.70	57.65

„NARODNA TISKARNA“

VIZITNICE

v elegantnej obliki.

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** (524) **Melding-Dunaj**.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Ta obliž dobiva se le v enojni velikosti po 60 kr. Zahtevaj izrecno Luser-jev obliž za turiste.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezjah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfenbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	134 gld.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	179	25
Ogerska zlata renta 4%	105	105	45
Ogerska papirna renta 5%	101	101	80
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	114	114	75
Kreditne srečke	100 gld.	186	50
Rudolfove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	158	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	227	—	—

Praktikant

se vsprejme pri tvrdki (578—1)

A. & E. Skabernè.

V prodajalnico z mešanim blagom vsprejme se takoj (568—3)

učenec

kateri je dovršil vsaj prvi razred koje srednje šole ter je zdrav, močan in poštenih starišev. — Več pove Ivan Vidmar, trgovec v Črnem vrhu pri Idriji.

Največja zaloga šivalnih strojev

I. A. N. I. A. X.

Ljubljana.

Nizke cene. — Ugodno plačevanje na obroke. — Stari stroji se zamenjajo. — Popravki se izdelajo hitro, dobro in ceneno. (476)

Resna ženitna ponudba.

Mlad trgovec oženil bi se rad z gospodično, katera je večša trgovini in ima nekoliko premoženja. Starost ni glavna stvar. — Ponudbe poslati je pod znamko A. H. & M. poste restante v Ljubljano do 1. avgusta.

JANEZ OGRIS

puškar

v Borovljah (Ferlach) na Koroškem

izdeluje in prodaja vsakovrstne nove puške in revolverje ter vse lovske priprave, patrone ter drugo streljivo po najnižjih cenah. — Puške so vse pre-skušene na ces. kr. izkuševališči ter zaznamovane z znamko tega zavoda. (175—38)

Za izbornost blaga jamči izdelovatelj. Stare puške popravljajo se ceno. Ceniki pošiljajo se brezplačno.

KAROL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice 10.

Poslovne knjige, kopirne knjige, knjige beležnice. Izboren vez, najboljši papir, čedno in ukusno z natančnimi linijaturami, ceneno. Biblorhaptos (priprava za sešivanje pisem). Zapisne in skrilne knjige, beležnice, folijo knjige, ozke priročne knjige, glavne knjige, knjige v četrtinki, knjige kazalnice. (456—7)